

Entre a Polônia e o Brasil

Histórias de família

Z Mazowsza do Parany: drogi rodzinnej historii

Rodzina Miecoanskich

Relacja Autorstwa Jeana Felipe Miecoanskiego

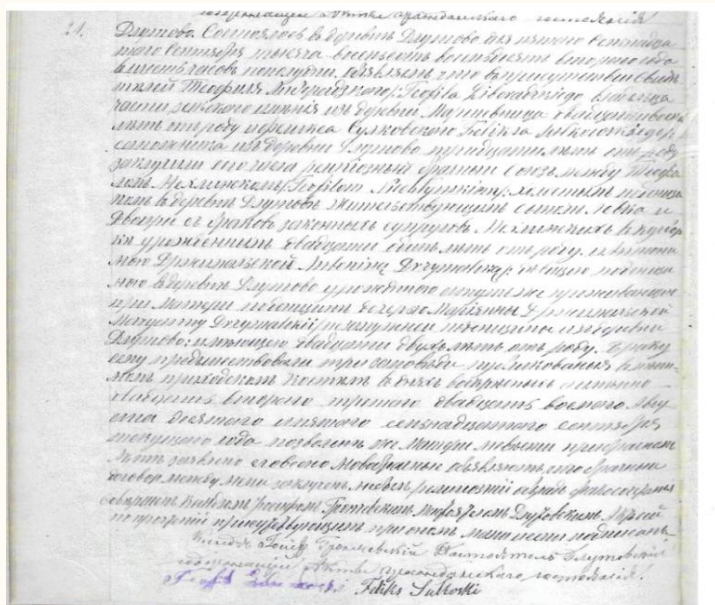
Historia rodziny Miecoanskich, na ile udało nam się dowiedzieć, rozpoczęła się w okolicach Niechłonina, w Polsce, w województwie mazowieckim, około 150 km na północ od stolicy kraju, Warszawy. Dawniej nazwiska często wywodziły się od wykonywanych zawodów lub miejsc pochodzenia rodzin. Można więc przypuszczać, że pierwotne nazwisko naszej rodziny, Niechłański, pochodzi od nazwy miejscowości Niechłonin (Niechłań-ski).

Polska utraciła niepodległość i była podzielona między imperia: Austro-Węgier, Prus i Rosji. Miejscowość, w której mieszkała nasza rodzina, znajdowała się wówczas pod panowaniem Imperium Rosyjskiego, dlatego większość odnalezionych dokumentów została sporządzona w języku rosyjskim.

Akt urodzenia wskazuje, że Mejer Niechłański, mój prapradziadek, urodził się 16 lutego 1861 roku w Kuczborku. To właśnie on wyemigrował później do Brazylii. Był synem Lewka Niechłańskiego (w niektórych dokumentach zapisywanego jako Niechliński) i Dwojry. Pochodził z rodziny żydowskiej i pracował jako pomocnik murarza i robotnik dorywczy.

Historia Żydów w Polsce pod koniec XIX wieku naznaczona była prześladowaniami oraz ograniczeniami ekonomicznymi i mieszkaniowymi, co doprowadziło do masowej imigracji tej społeczności. W tym kontekście odnalezione dokumenty wskazują, że Mejer przeszedł na chrześcijaństwo i został ochrzczony w 1882 roku, w wieku 21 lat, w pobliskiej miejscowości Dłutowo. Przy tej okazji zmienił również imię na Teófil.

Chrzest prawdopodobnie miał na celu ograniczenie ryzyka prześladowań, a także umożliwienie mu zawarcia małżeństwa z Antoniną Drzymalską. Ślub odbył się w tym samym roku i w tej samej miejscowości.

*Akt ślubu Teófila i Antoniny, moich prapradziadków, zawartego w Dłutowie w Polsce.
Źródło: serwis metryki.genealodzy.pl.*

Rodzina wyruszyła więc w podróż na pokładzie statku parowego „Berlin”, który odpłynął z Antwerpii w Belgii, kierując się do Brazylii. Do Rio de Janeiro przybyli 8 listopada 1890 roku, co potwierdza poniższy dokument (wpisy od 20 do 26).

Z zapisów wynika, że do Brazylii przybyło siedmioro członków rodziny: rodzice, Teófil i Antonina, oboje w wieku 30 lat; troje dzieci — Adam, mający 7 lat, Joseph, mający 4 lata, oraz Johann, który miał zaledwie 3 miesiące; babcia Marianna oraz brat Teófila, Stanisław.

Dokument pokazuje również pierwsze zmiany w zapisie nazwiska rodziny. W księdze nazwisko zapisano jako Michaił zamiast Niechłański. Z biegiem czasu w brazylijskich dokumentach pojawiły się kolejne warianty: Micoanski, Miechuanski, Micoanski, Miechlanski, Micuanski i Mikoanski.

D. Berlin "am 10. Okt. von Brasilien"												
Numeros	NOMES	Parentesco	Naturalidade	Profissao	Religio	Estado	PASSAGENS					Observ.
							1/1	1/2	1/4	1/8	Total	
1	Philipp Rilling	pai		43								2
2	Carloline	mae		42								
3	August	filho		5					2 1/4			
4	Ludwig Fenne	pai		49								
5	Emilie	mae		47								
6	Marie	filha		5 1/2								
7	Bertha	"		20								
8	Gottlieb	"		12 1/2								
9	Leos Schick	marido		37								
10	Leopold	mother		38						2		
11	Leopold Wlaschinsky	pai		30								
12	Martha	mae		22								
13	Leopold	filho		18								
14	Leopold	marido		18								
15	Leopold	"		16						4		
16	Leopold Wlaschinsky	pai		32								
17	Leopold	mae		21								
18	Leopold Wlaschinsky	filho		3 1/2								
19	Leopold	"		20						2 1/4		
20	Therese Wlaschinsky	pai		30								
21	Therese Wlaschinsky	mae		30								
22	Therese Wlaschinsky	filha		1 1/2								
23	Therese Wlaschinsky	"		1 1/2								
24	Therese Wlaschinsky	"		1 1/2								
25	Therese Wlaschinsky	"		63								
26	Therese Wlaschinsky	marido		24						4 1/4		
Transpore							18	1	4	3	19 1/2	
							11	2	3	2		

FT0300 OL.O.RPV.PRJ.4261

Rejestr przybycia rodziny do Brazylii. Źródło: Arquivo Nacional.

Po przybyciu do Brazylii, zgodnie z dokumentacją „Hospedaria de Imigrantes da Ilha das Flores” w Rio de Janeiro, rodzina przebywała na kwarantannie w ośrodku dla imigrantów od 11 do 20 listopada 1890 roku. Następnie wyruszyła do Porto Alegre, w stanie Rio Grande do Sul. Z Porto Alegre rodzina udała się do kolonii Caxias, na terenie dzisiejszego Caxias do Sul, a później przeniosła się do Carlos Gomes, stając się jedną z pionierskich rodzin tej miejscowości. Około 1907 roku przeprowadziła się do Erechim.

Adão poślubił Polkę Miguelinę Kosmareck w 1915 roku w Getúlio Vargas, w stanie Rio Grande do Sul. Dziesięć lat później urodził się ich pierwszy syn, João Miecoanski, mój dziadek. W późniejszym okresie João wraz z rodzicami przeniósł się na południowy zachód stanu Paraná, gdzie rodzina osiedliła się w Francisco Beltrão.

Język polski przetrwał w naszej rodzinie do pierwszego pokolenia urodzonego w Brazylii, czyli do pokolenia dzieci imigrantów. W wyniku ograniczeń wprowadzonych za rządów Getúlia Vargasa używanie i nauczanie języków obcych zostało znacznie ograniczone. Niestety, język polski nie został przekazany kolejnemu pokoleniu, do którego należy mój ojciec. Podobna sytuacja miała miejsce w wielu rodzinach imigranckich.

Mimo to mój ojciec, Adelar Miecoanski, cenił swoje polskie pochodzenie i z nostalgią wspominał tradycyjne potrawy, które jadał w dzieciństwie, takie jak *pierogi* i *czarnina*. Do dziś przygotowujemy *pierogi*, tradycyjnie na Wielkanoc oraz podczas rodzinnych uroczystości.

Mój ojciec zawsze chciał poznać pochodzenie swoich przodków i odwiedzić Polskę. Interesował się również surowym klimatem polskiej zimy oraz trudnościami, z jakimi musieli mierzyć się imigranci podczas podróży do Brazylii i osiedlania się w nowym kraju. Tematy te często pojawiały się w naszych domowych rozmowach. W ten sposób przekazał nam szacunek dla naszego polskiego pochodzenia oraz ciekawość dotyczącą Polski i naszych korzeni.

Podzielając te zainteresowania, z inicjatywy mojego ojca około 2008 roku rozpoczęliśmy poszukiwania historii naszej rodziny. Minęło już 18 lat od tamtego czasu. Wówczas wraz z bratem zaczęliśmy również uczyć się języka polskiego i podjęliśmy próbę uzyskania obywatelstwa polskiego. Nie udało nam się jednak odnaleźć wielu dokumentów, dlatego nasze poszukiwania nie przyniosły wtedy większych rezultatów.

Po okresie przerwy, około dwóch lat temu, na nowo ożyło we mnie marzenie o poznaniu Polski. Udało mi się je spełnić w 2026 roku. Wraz z tym powróciła chęć nauki języka polskiego, którą mogłem realizować zdalnie dzięki kursowi organizowanemu przez Casa da Cultura Polônia-Brasil. To doświadczenie rozbudziło również we mnie pragnienie wznowienia badań nad historią rodziny.

Wizyta w miejscowości pochodzenia rodziny w Polsce, w lipcu 2026 roku. Źródło: archiwum prywatne.

W 2026 roku wznowiliśmy badania nad historią naszej rodziny. W trakcie poszukiwań poznałem dalekiego kuzyna, Maxa Micoanskiego, który podzielał moje zainteresowania.

Dzięki jego badaniom i informacjom, którymi się ze mną podzielił, udało mi się wyjaśnić wiele wątpliwości i uzupełnić liczne luki w historii naszej rodziny. Dowiedziałem się między innymi, skąd dokładnie pochodzili nasi przodkowie w Polsce, jakie było pierwotne nazwisko rodziny oraz kiedy przybyła ona do Brazylii. Odkrycia te były dla mnie niezwykle wzruszające i satysfakcjonujące. Pozwoliły rozwiązać zagadkę, którą mój ojciec i ja próbowaliśmy rozwikłać przez 18 lat, bez powodzenia.

Dzięki tym informacjom mogliśmy zmodyfikować plan naszej podróży po Polsce, aby odwiedzić miejscowość, z której pochodziła nasza rodzina. W lipcu tego roku spełniłem kolejną część swojego marzenia, poznając kraj naszych przodków.

Możliwość spróbowania tradycyjnych potraw w miejscu ich pochodzenia, bezpośredniego zetknięcia się z kulturą, słuchania języka polskiego używanego na co dzień oraz porozumiewania się po polsku, mimo mojej ograniczonej znajomości języka, było fascynującym doświadczeniem.

Jednak najbardziej wzruszającym momentem było odwiedzenie Niechłonina, miejscowości, z której moi prapradziadek i pradziadek wyjechali z Polski 136 lat temu.

Na zakończenie chciałbym wyrazić nadzieję, że dalsze poszukiwania pozwolą nam odkryć jeszcze więcej informacji o naszych polskich korzeniach oraz umocnić więzi z Polską i jej kulturą.

Jean Felipe Micoanski - j.felipem@yahoo.com

Realização:

Financiamento:

Apoio:

